

Religious zealotry and fanaticism has no place among the disciples of Yeshua outside of our "zeal for the Torah" and "zeal for good deeds."

Religieuze gedrevenheid en fanatisme horen niet thuis bij de discipelen van Yeshua behalve als het gaat om onze "inzet voor de Tora" en "inzet voor goede daden".

THIS WEEK'S TORAH PORTION:

- Pinchas (פנחס | Phinehas)
- Torah: Numbers 25:10-30:1
- Haftarah: 1 Kings 18:46-19:21
- Gospel: John 2:13-22

DE TORAH-PORTIE VAN DEZE WEEK:

- Pinchas (פנחס | Phinehas)
- Tora: Numeri 25:10-30:1
- Haftarah: 1 Koningen 18:46-19:21
- Evangelie: Johannes 2:13-22

Religion is a Two-edged Sword

Religion is a two-edged sword. On the one hand, faith in God, trust in Messiah and obedience to God's commandments is the narrow path that leads to life. It brings peace, joy and purpose to existence. On the other hand, religious convictions can become a source of strife, enmity and hatred between people and nations.

Parashat Pinchas is named for Pinchas (Phinehas), the zealous grandson of Aaron the priest who turned aside the LORD's wrath by publicly skewering two flagrant transgressors. The LORD rewarded Phinehas with a "covenant of peace." He became the progenitor of the priestly line.

The LORD said, "He was jealous with My jealousy among them, so that I did not destroy the sons of Israel in My jealousy" (Numbers 25:11). The Hebrew word *kin'ah* (קנאה), which we ordinarily translate as "jealousy," also means "zeal," a better translation in this context.

This explains why the Master had a disciple named "Simon the Canaanite" in the King James Version of the Bible. The Greek text of Matthew and Mark introduce one of Yeshua's disciples as "Simon the Canaanite (Καναανίτης)." Translators and scribes stumbled over the unusual word. Some scribes mistakenly tried to correct it as "Simon man of Cana." The King James translators chose to translate it as "Simon the Canaanite." Thanks to the error, Simon has the embarrassing honor of being the only Gentile disciple among the twelve—and a Canaanite at that!

Actually, the mysterious Greek word attempts to transliterate of the Semitic *kanana* (קנאנא), which means "the Zealot." The anti-Roman, Jewish revolutionaries of first-century Judea called themselves Zealots. Luke recognized the word and translated it as "Simon the Zealot." In modern vernacular, we would call him Simon the Terrorist.

Judea and Galilee were filled with political and religious zealots who regularly resorted to violence to advance their purposes. They emulated Phinehas, and used his story to justify terrorism.

Terrorists like the Zealots prove that zeal can be misplaced. Paul is another example of misplaced zeal.

Religie is een tweesnijdend zwaard

Religie is een tweesnijdend zwaard. Enerzijds is geloof in God, vertrouwen in de Messias en onderdanigheid aan God's geboden, de smalle weg die tot leven leidt. Dat brengt vrede, vreugde en zin in het bestaan. Aan de andere kant kunnen religieuze overtuigingen een bron van strijd, vijandschap en haat worden tussen mensen en naties.

Parashat Pinchas is vernoemd naar Pinchas (Pinehas), de ijverige kleinzoon van priester Aäron die de toorn des HEEREN afwendde door publiekelijk twee flagrante overtreders te spietsen. De HEERE beloonde Phinehas met een "verbond van vrede". Hij werd de stamvader van de priesterlijke lijn.

De HEERE zei: "Hij was onder hen jaloers met Mijn jaloezie, zodat Ik de zonen van Israël in Mijn jaloezie niet vernietigde" (Numeri 25:11). Het Hebreeuwse woord *kin'ah* (קנאה), dat we gewoonlijk vertalen als "jaloezie" betekent ook "ijver," wat in deze context een betere vertaling is.

Dit verklaart waarom de Meester een discipel had die in de King James Versie van de Bijbel "Simon de Kanaäniet" heette. De Griekse tekst van Matteüs en Marcus introduceren een van Yeshua's discipelen als "Simon de Kanaaneër (Καναανίτης)." Vertalers en Schriftgeleerden struikelde over het ongewone woord. Sommige schrijvers hebben ten onrechte geprobeerd om het te corrigeren als "Simon, man van Kana." De King James vertalers kozen er voor om het te vertalen als "Simon de Kanaäniet." Dankzij de fout, heeft Simon de beschamende eer om de enige niet-Joodse leerling onder de twaalf te zijn - en bovendien een Kanaäniet!

Eigenlijk probeert het mysterieuze Griekse woord het Semitische *kanana* (קנאנא), over te zetten dat "de Zeloot" betekent. De anti-Romeinse joodse revolutionairen van het Judea van de eerste eeuw noemden zichzelf Zeloten. Lukas herkende het woord en vertaalde het als "Simon de Zeloot". In de volksmond zouden we hem vandaag Simon de Terrorist noemen.

Judea en Galilea zaten vol politieke en religieuze fanatici die regelmatig hun toevlucht tot geweld namen om hun doelen te bereiken. Ze imiteerden Phinehas en gebruikten zijn verhaal om terrorisme te rechtvaardigen.

Terroristen zoals de Zeloten bewijzen dat ijver misplaatst kan zijn. Paulus is een ander voorbeeld van misplaatste

Prior to his Damascus road encounter, Paul pursued the believers with a Phinehas-like zeal. In his epistle to the Philippians, he mentioned his history as a persecutor of the believers as evidence of his "zeal" for God.

Rather than imitating Phinehas, we do far better to emulate the Master who was zealous for His Father's house (John 2:17) and for His Father's will. We should imitate the first-century Jewish believers who were "zealous for the Torah" (Acts 21:20). We should be "zealous for good deeds" (Titus 2:14), and zealous for Messiah and the kingdom. This means ruthlessly rooting out from our lives those things that lead us to sin and cause us to stray.

ijver. Voorafgaand aan zijn ontmoeting op de weg naar Damascus, achtervolgde Paulus de gelovigen met een Phinehas-achtige ijver. In zijn brief aan de Filippenzen maakt hij melding van zijn geschiedenis als een vervolger van de gelovigen als bewijs van zijn "ijver" voor God. In plaats van Phinehas na te bootsen, is het veel beter de Meester na te volgen die ijverig was voor het huis van Zijn Vader (Johannes 2:17) en voor de wil van Zijn Vader. We zouden de Joodse gelovigen van de eerste eeuw die "vurig waren voor de Tora" moeten navolgen (Handelingen 21:20). We zouden "ijver voor goede daden" moeten hebben (Titus 2:14) en ijver voor de Messias en het koninkrijk. Dit betekent dingen die ons tot zonde leiden en ons doen dwalen meedogenloos uitroeien uit ons leven.